

καὶ νόμον κοντράριον τῆς παρούσης καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς ἀσφάλεια τοῦ αὐτοῦ χρέους του ὁ αὐτὸς σ(ινιὸ)ρ Θοδωρῆς δίνει τὸ αὐτὸ ἀμπέλι, ὡς ἄνωθεν, τοῦ αὐτοῦ σ(ινιὸ)ρ Ντζέν καὶ κράζεται πλερωμένος καὶ εὐχαριστημένος διὰ τὸ ἄνωθέν του κρέδιτο· καὶ οὕτως ἐγδύεται ὁ ἄνωθεν Θοδωρῆς ἀπὸ τὸ ἀττουάλ καὶ κορποράλ ποσσέσσο τοῦ ἄνωθεν ἀμπελιοῦ κοζανίτη, ἀξιναρίων δεκαπέντε, Νο 15, ὡς ἄνωθεν, καὶ δίδει το καὶ παραδίδει το τοῦ ἄνωθεν Τζουάννε, τοῦ κουνιάδου του, κληρονόμων καὶ διαδόχων του, νὰ κάνη ὡς θέλει καὶ βούλεται· καὶ τὴν ἅπασαν φοράν ὅπου ἤθελε λάβει καμμίαν πείραξι ὁ ἄνωθεν Ντζές καὶ κληρονόμοι διάδοχοί του, ὑπόσχεται ὁ αὐτὸς (σινιὸ)ρ Θοδωρῆς μὲ τὰ ἑτερά του καλὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα, παρόντα καὶ μέλλοντα καὶ σωματικῶς νὰ τόνε μαντενίρη εἰς τὸ παντοτινὸ ποσσέσσο καὶ σολλεβάρη ἀπὸ κάθε ἐναντιότητα, ἔξοδα, δάννα, ἐντερέσσα καὶ μεγαυραμένα καὶ μάλιστα διὰ τὰ ἄνωθεν ρ(ιάλι)α 150, ὅπου ἐσφαλκάρησε. Καὶ οὕτως ἔμειναν εὐχαριστημένα τὰ μέρη καὶ βεβαιώνουν.

† ὁ σ(ινιὸ)ρ Θοδωρῆς εἰς μαρτυρίας

† Μιχαήλ ἱερ. ὁ Βαρζὸς¹⁾ μαρτυρῶ

† ἀναστάσης Πολίτης²⁾ μαρτυρῶ

† Θοδωρῆς νίκλος βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.

54.

Ἀγοραπωλησιὰ τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1706. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 6 σ. 6).

† 1706 Ὀκτωβρίου 17. Τὴν σήμερον ὁ μ(ισέ)ρ Ματιὸς Μπρόν³⁾ πρωτομάστορας τῆς τέχνης τῶν τζαγκαράδων καὶ ὁ πατρὸν Γιάννης ὑπόσχεται νὰ φέρη ἀπὸ τὴν Μάνη τόσον βελανίδι⁴⁾ ὅσον ἡμπορεῖ νὰ χωρέσῃ ἡ βάρκα του, νὰ εἶναι παστρικό, ὁμορφο χαμᾶδο καὶ στεγνό, τὸ ὁποῖο ὅλο νὰ γροικᾶται διὰ τὸν ἄνωθι πρωτομάστοραν καὶ αὐτὸς νὰ ἔχη ὁμπλιγο νὰ τοῦ τὸ πληρώνη πρὸς τὴ χιλιάδα δουκᾶτα δώδεκα ἡγουν κορρέντε⁵⁾ τὴ χιλιάδα· ἔτζι συμφωνησμένοι καὶ τοῦτο ὡς τέρμινο, ἡγουν νὰ μὴν κάμη ἄλλο βιάτζο πάρεξ ὁ αὐτὸς καραβοκύρις νὰ διατηρήσῃ τὸ βιάτζο ἀντριτούρα διὰ τὸ αὐτὸ φόρτωμα βγάνοντας ἀπὸ Θεοῦ καὶ αὐθεντία⁶⁾ καὶ φέρνοντάς το ὑπόσχεται ὁ ἄνωθεν Ματιὸς νὰ τοῦ κορρισποντέρη

¹⁾ Βαρζός. Βλ. ἄνωτ. Μπαρτζός (ἔγγραφα 1686, 1690).

²⁾ Ἀναστάσης Πολίτης. Οἰκογ. ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τοῦ 1675. Τὸ ἐπών. Πολίτης καὶ ἐν Μάνη καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος.

³⁾ Ματιὸς Μπρόν. Οἰκογ. Μπρόν ἐκ Ρόττερδαμ ἐν Ζακ. τῷ 1687. Τὸ ὄν. Ματιὸς ὡς ὑποκορ. τύπος τοῦ Στάματιος, Σταματιός, Ματιός ἢ Μαθιός. Βλ. Α. ΜΠΟΥΤΟΥΡΑ, ἐνθ' ἄν. σ. 169.

⁴⁾ Διὰ τὸ ἐμπόριον βελανιδίου ἐκ Μάνης βλ. ἄν. σ. 6.

⁵⁾ δουκᾶτα κορρέντε=δ. κυκλοφοροῦντα. Ὑπῆρχον δύο εἶδη, τὸ κυρίως δουκᾶτον, ἴσον πρὸς 8 λίρας καὶ τὸ ducato corrente ἀντιστοιχοῦν πρὸς 6 λίρας καὶ 4 σολδία.

⁶⁾ Βγάνοντας ἀπὸ Θεοῦ καὶ αὐθεντία=ἐκτὸς ἀνωτέρας βίας. Βλ. ἄνωτ. ἔγγρ. 1659 σημ. 7.

ὅλες τὲς γαζέτες ὅπου θέλει ἱμπορτάρει τὸ φόρτωμα πρὸς δώδεκα δουκάτα τῇ χιλιάδα ὡς ἄνωθεν, χωρὶς ἄλλες ἐξοδίες· εἰσὲ ντατζία ὑπόσχεται τὰ καλὰ του καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ρετζιπροκαμέντε ὁ ἄνωθεν πατρὸν Γιάννης διὰ τὸ ἀδεμπιμέντο ὡς ἄνωθεν εἰς μαρτυρίας.

† θοδωρῆς μουζάκης¹⁾ μαρτυρῶ

† ἀναστάσις ρουσίας μαρτυρῶ.

55.

Ἐξόφληται τῆς 26 Φεβρουαρίου 1707. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:6λ. 6. σ. 66).

† 1707 adi 26 Febbrajo S. V. Zante il giorno d'oggi confessa s(igno)r Pietro Niclo, marito della signora Antonia Bozza²⁾, d'haver ricevuto da signor Georgio Piropulo³⁾ sive di piccoli cinque cento e novanta nove o 533 del signor Anastasio Piropulo figlio di detto s(igno)r Georgio per altrettante tenute dal signor Anastasio Tagliapiera⁴⁾ in Venetia e come la lettera di Cambio presentata il giorno d'hoggi negli atti miei di primo Febbrajo 1706 le dette lire furono scosse dal detto s(igno)r Tagliapiera dal 1 Maggio per li hospitali in pagamento della gracia tocata alla consorte di s(igno)r Niclo nominata sig(nor)a Antonia Bozza per maritarsi, havento inoltre scosso per intero di detta graria oltre le suddette lire N° 599, lire venti una, che furono applicate in spese per l'esatione di detta gratia, onde esso Niclo gli le bonifica a detto s(igno)r Tagliapiera e si chiama pagato e soddisfatto intieramente per essa grazia e di detta lettera di Cambio tanto per il pagamento stesso ecc.

† Zorzi Logotetti testifico

¹⁾ θοδωρῆς μουζάκης. Οἶκογ. Μουζάκη ἀναφέρεται τῷ 1511. Μουζάκης Γεώργιος στρατιώτης ἐκ Ναυπάκτου ἀφίκετο μετ' ἄλλων στρατιωτῶν εἰς Ζάκυνθον τῷ 1498 ταχθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βενετίας. Βλ. Κ. ΣΑΘΑ, Monumenta V, 17. Τούτῳ παρεχωρήθη ἐξοχικὴ τις τοποθεσία ὅπου μετὰ ταῦτα ἐκτίσθη τὸ χωρ. Μουζάκι. Πλείονα βλ. Α. Χ. ΖΩΗ, Λεξικὸν ἐν λ.

²⁾ Antonia Bozza Ἡ οἶκογ. προερχομένη ἐκ Κρήτης μαρτυρεῖται ἐν Ζακ. τῷ 1674. Ἐν ἔτει 1685 «ὁ Μάριος ὁ εὐγενὴς υἱὸς τοῦ ἐντημοτάτου αὐθέντη Μποτίζα καὶ τῆς εὐγενεστατῆς Κυρίας Πετῆρας Προτονοταροπούλας ἀπὸ τὸ Κάστρο τῆς Κρήτης ελαβε διὰ γυνέκα τὴν κυρίαν Αντώνια θυγατέρα του ποτε διδασκάλου Ζωγράφου Κωνσταντίνου Τζανε λεγομένου μπουναλῆ ἀπὸ τὸ ῥέθεμνος...» Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, Θωμᾶς Φλαγγίνης σ. 240.

³⁾ Georgio Piropulo. Ἡ οἶκογ. μαρτυρεῖται ἐν Ζακ., τῷ 1681, ἐκ Μεθώνης δὲ τῷ 1789.

⁴⁾ Anastasio Tagliapiera. Ἡ οἶκογ. ἀπαντᾷ τῷ 1506. Τ. Διονύσιος ἐγεννήθη τῷ 1777 καὶ ἐδιδάχθη Ἑλληνικά ἀπὸ τὸν Μαρτελάον. Μετέβη εἰς τὴν Γαλλίαν ἐσπούδασε ζωγραφικὴν καὶ ἱατρικὴν εἰτα ἐπανῆλθεν εἰς Ζάκυνθον τῷ 1814 καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἱατρὸς τοῦ Ἀλῆ πασᾶ. Ἐπανελθὼν εἰς Ζάκυνθον ἀπέθανε τῷ 1842. Ὁ Βιλαράς ἔγραψε τὰς «Τηγανίτας» τοῦ Ταγιαπιέρα, ὁ δὲ Σολωμὸς τὸν σατιροῖ εἰς «Ἱατροσυμβούλιον» ὡς ὁμιλοῦντα γαλλιστὶ «ὁ γιαιτρὸς ὁ Ταγιαπιέρας | μὰ τὸ ναῖς, ὅπου ἔναι τέρας». Ἐκαλεῖτο δὲ κοινῶς «στραβὸς» ὡς πάσχων τὸν ἓνα ὀφθαλμόν.